

มหัศจรรย์สวนเวทมนตร์

มนตราแห่งดาโมไมล์

5

Yasuko Ambiru เขียน

ธนกร บรรจงปรุภัทรา แปล

คำนำสำนักพิมพ์

จาเรตต์ ชู และเอพริลกำลังเป็นกังวล เพราะเข้าฤดูใบไม้ผลิแล้ว แต่อากาศยังหนาวเย็นราวกับอยู่ในฤดูหนาวอยู่เลย แลมเทศกาลดอกแอปเปิลที่จะจัดขึ้นในวันอาทิตย์สุดท้ายของเดือนเมษายนก็กำลังใกล้เข้ามา แต่ยังไม่มียอดดอกแอปเปิลบานให้เห็นเลยสักดอก เกิดอะไรขึ้นกันแน่

ขณะที่ทุกคนกำลังเฝ้ารอให้ดอกแอปเปิลบาน ลูกค้าคนใหม่ก็ปรากฏตัว ภูตแห่งฤดูหนาวมาขอยาที่ช่วยให้นอนหลับ เพราะเธอนอนไม่หลับ แม้ว่าจะใช้สารพัดวิธีแล้วก็ตาม

ภูตแห่งฤดูหนาวนอนไม่หลับกับดอกแอปเปิลไม่บานเกี่ยวข้องกันหรือเปล่านะ จาเรตต์จะช่วยให้ภูตแห่งฤดูหนาวนอนหลับได้ไหม แล้วดอกแอปเปิลจะบานทันเวลาหรือไม่ หรือเทศกาลดอกแอปเปิลปีนี้จะต้องยกเลิกกันล่ะ

ตามไปลุ้นกันได้ ใน **มหัศจรรย์สวนเวทมนตร์ เล่ม 5 ตอน มนตราแห่งคาโมไมล์** วรรณกรรมเล่มแรกที่เป็นดั่งสะพานเชื่อมระหว่างนิทานสู่วรรณกรรมด้วยเนื้อเรื่องอ่านง่าย สมวัย และภาพประกอบอันแสนน่ารัก พร้อมทั้งมีสูตรงาชาสมุนไพรให้ทุกคนได้ลองชงดื่มกันเองที่ท้ายเล่มด้วย

มหัศจรรย์สวนเวทมนตร์

มนตราแห่งคาโมไมล์

5

Yasuko Ambiru เขียน

ธนกร บรรจงปรุ๊กทรา แปล

ผักชีลาว

มินต์

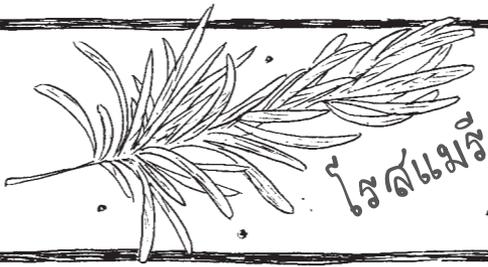
ดอกคาโมไมล์

โหระพา

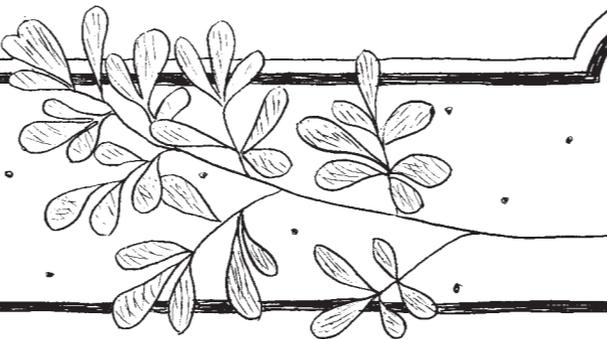
สารบัญ

แนะนำตัวละคร

1	ชาสมุนไพรสูตรพิเศษ	06
2	จดหมายจากคุณบาร์บิว	15
3	คำขอของเอพริล	28
4	เมื่อฤดูแห่งฤดูหนาว นอนไม่หลับ	50
5	แม่มดที่เหมือนดอกคาโมไมล์	63
6	เด็กสาวที่ไม่เหมือน ดอกคาโมไมล์	78

7	คุณหอมของพืช	90
8	เตรียมงานเลี้ยง	99
9	ยาวิเศษ	109
10	ชาสมุนไพรเพื่อให้หลับฝันดี	121
11	ชาเวทมนตร์ของโทแพซ	136
12	คาโมไมล์ของฉันท	147
บทเรียนสมุนไพรของจาเรตต์		

ในโลกแห่งเรื่องราวของสวนเวทมนตร์

นี่คือเรื่องราวของมนุษย์เด็กผู้หญิงผู้ได้รับสืบทอดมรดกของแม่มด มรดกนั้นคือ “คฤหาสน์โทแพซ” ซึ่งเป็นบ้านของแม่มดสมุนไพรโทแพซและ “สวนเวทมนตร์” สวนสมุนไพรของบ้านหลังนี้ และยังมีอีกสิ่งหนึ่งคือ... “ตำราสมุนไพร” ที่โทแพซเป็นคนเขียน ดังนั้นจาเรตต์จึงได้เป็น “นักปรุงยาสมุนไพร” ต่อจากโทแพซ

สมุนไพร

คุณพ่อของคุณแม่

นักดนตรีชื่อดัง เดินทางไปหลายประเทศทั่วโลกเพื่อแสดงดนตรี เป็นพ่อแม่ที่จาเรตต์ภาคภูมิใจ

โทแพซ

ญาติห่างๆ ของจาเรตต์ แม่มดสมุนไพรผู้อ่อนโยน เป็นอัจฉริยะด้านการปรุงยา ก่อนเสียชีวิตเธอร่าย “เวทมนตร์แห่งการสืบทอด” เพื่อเสกบ้าน สวน และตำราสมุนไพรให้ผู้สืบทอดที่เหมาะสมเท่านั้น ถึงจะรับมรดกเหล่านี้ไปได้

การ์ดี

จิตวิญญาณของต้นเมเปิ้ลที่ตั้งอยู่ใจกลาง “สวนเวทมนตร์” เป็นเทพผู้คุ้มครอง “สวนเวทมนตร์” ซึ่งต้องอยู่ในร่างมนุษย์คอยปกป้องคฤหาสน์โทแพซจนกว่าจะพบผู้สืบทอดที่เหมาะสม ตอนนีวจิตวิญญาณหวานคืนสู่ต้นเมเปิ้ลแล้ว และคอยส่งกำลังใจแสนอบอุ่นให้จาเรตต์

จิป

ลูกแมวตัวผู้ กล้าหาญอย่างยิ่ง ความผิดพลาดก็มากมาย

เออเน

ลูกแมวตัวเมีย ไตเกินวัย รักสายรักงาม

ซีโก

ลูกแมวตัวผู้ ฉลาดและพึ่งพาได้

ตำราสมุนไพโร

ตำราที่แม่มดสมุนไพโรโทแพซเขียนทิ้งไว้ มีวิธีปรุงยาสมุนไพโรทั้งหมด 370 ชนิด เนื่องจากการร้ายเวทมนตร์วิเศษไว้ จึงมีเพียงจาเรตต์คนเดียวเท่านั้นที่อ่านตำราเล่มนี้ได้ แต่สำหรับจาเรตต์ที่ไม่ได้เป็นแม่มด เธอมองเห็นได้แค่หน้าปกที่คิดว่าอยากอ่านเท่านั้น บนหน้าปกตำรามีอัญมณีโทแพซสีชมพูแสงงดงามฝังอยู่

จาเรตต์

เด็กผู้หญิงผู้สืบทอดมรดกของแม่มดโทแพซ เธอต้องห่างจากคุณพ่อคุณแม่ที่ยุ่งกับการเดินสายแสดงดนตรี แล้วมาอาศัยอยู่ในคฤหาสน์โทแพซคนเดียว ความฝันของเธอคือการได้เป็นนักปรุงยาสมุนไพโรที่ยิ่งใหญ่แบบโทแพซ

๗

เพื่อนของจาเรตต์ ลูกสาวเจ้าของ "โรงแรมปีศาจ"

เอวริล

เพื่อนของจาเรตต์ เล่นเปียโนเก่ง

เบล

ลูกแมวตัวเมีย จิตใจอ่อนโยน เป็นห่วงผู้อื่นเสมอ

รอยเท้าลูกแมว

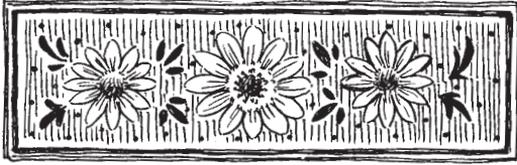
ไมล์

ลูกแมวตัวผู้ มีนิสัยสบายๆ เรื่อยๆ ไม่รีบร้อน

จิ้ง

ลูกแมวตัวผู้หัวดีที่สุดในแก๊งและเป็นทีหนึ่ง

ชาสมุนไพรสูตรพิเศษ

“สวัสดี จาเรตต์”

เอพริลเอ่ยทักทายแล้วเดินเข้ามาในคฤหาสน์
โทแพซ เธอปิดประตูไม้หนักๆ แล้วรีบก้าวเท้าไป
หน้าเตาผิงที่ฟืนส่งเสียงแตกดังเปรี้ยะๆ จากนั้นเธอก็
ระบายลมหายใจออกมายืดยาว

“รู้อย่างนี้สวมเสื้อโค้ตมาด้วยก็ดี เข้าเดือน
เมษายนแล้วแท้ๆ แต่ยงหนาวเหมือนฤดูหนาวอยู่เลย”

“นั่นสินะ เอพริล ปีนี้ฤดูใบไม้ผลิมาช้าจริงๆ
แม้แต่สวนเวทมนตร์ก็ยังเป็นแบบนี้เลย”

สภาพของสวนเวทมนตร์ยังคงดูเหมือนอยู่ใน
ฤดูหนาวที่ซิมเซา หากเป็นสภาพอากาศปกติ เหล่า
ใบไม้อ่อนนุ่มขนาดเล็กจิ๋วจะแย้มหน้าออกมาให้เห็น
กันแล้ว แต่ปีนี้กลับยังไม่มีแม้แต่ใบเดียว

จาเรตต์ถอนใจเมื่อนึกถึงฤดูกาลที่ภายในสวน
แต่งแต้มสีส้มด้วยดอกไม้จำนวนมาก และหอมฟุ้งไป
ด้วยกลิ่นหอมหวาน

หากดูตามวันที่บนปฏิทิน ตอนนี้ควรจะเข้าสู่
ฤดูใบไม้ผลิได้แล้ว แต่หมู่บ้านของจาเรตต์ยังคงเผชิญ
กับวันคืนอันหนาวเหน็บอย่างต่อเนื่อง เห็นได้ชัดจาก
พวกลูกแมวที่นอนขดตัวกลมเบียดกายอยู่ด้วยกัน

“ดีมีซาอุ่นๆ สักถ้วยไหม เอพริล ฉันเพิ่งผสม
ชาสมุนไพรสูตรใหม่เสร็จพอดีเลย”

ได้ยินอย่างนั้น เอพริลจึงยอมผละจากเตาผิง
มานั่งหน้าโต๊ะ

“คราวนี้เป็นชาสมุนไพรสูตรไหนหรือ ฉันชอบ ‘สูตรเพื่อความงาม’ ที่ช่วยให้ผิวสวยที่สุดเลยละ”

จาเรตต์คิดค้นชาสมุนไพรพิเศษขึ้นสามสูตร เพื่อขายที่ร้านในช่วงฤดูหนาวที่ผ่านมา

ชาสมุนไพรพิเศษเหล่านี้ จาเรตต์ผสมผสาน สมุนไพรแห้งที่ต่างก็มีสรรพคุณเหมือนหรือคล้ายกัน สองสามชนิด เพื่อให้เกิดรสชาติใหม่ๆ นั้นเอง

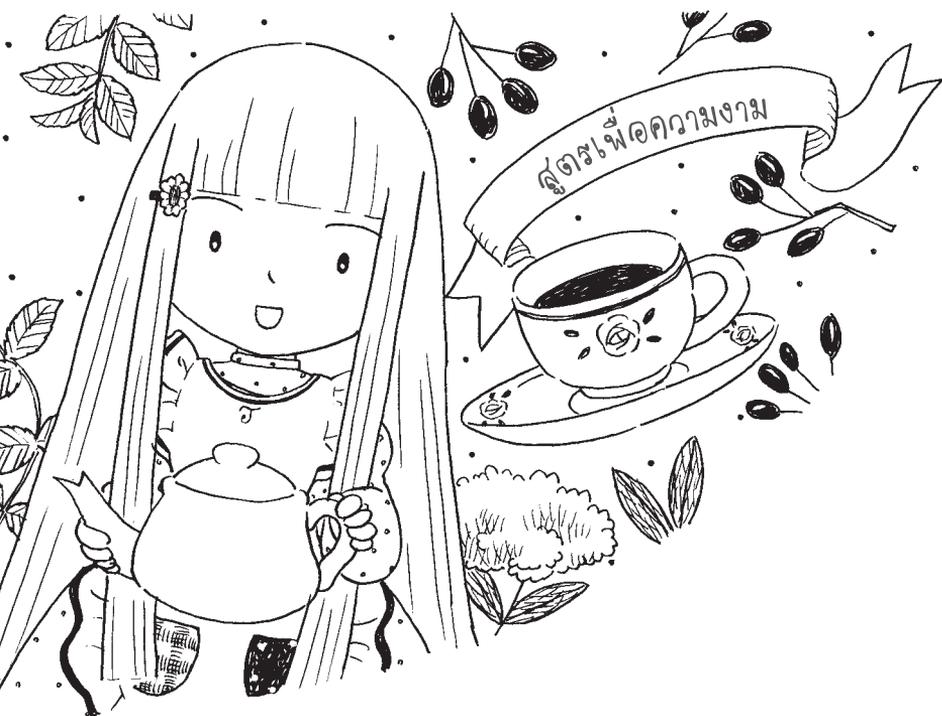
สำหรับ “สูตรเพื่อความงาม” ที่เอพริลชอบนั้น มีส่วนผสมของโรสฮิปและดอกขาซึ่งล้วนเป็นสมุนไพร ที่มีวิตามินที่ดีต่อผิว ดื่มแล้วสดชื่น เหมาะกับฤดูกาล ที่ทำให้ผิวแห้งกร้านเป็นที่สุด

นอกจากนี้ยังมี “สูตรเพิ่มความอบอุ่น” ซึ่งมี ส่วนผสมของสมุนไพรเอลเดอร์ฟลาวเวอร์ จิง และ เปปเปอร์มินต์ ชาสูตรนี้มีสรรพคุณช่วยป้องกันหวัด

ชาอีกสูตรหนึ่งคือ “สูตรแห่งความสุข” ที่ช่วย
ปลอบโยนจิตใจอันห่อเหี่ยวในฤดูหนาวให้สดใสขึ้น
ส่วนผสม ได้แก่ เปลือกส้มและสมุนไพรที่มีชื่อว่า
เซนต์จอนส์เวิร์ต

สูตรพิเศษเหล่านี้ไม่เพียงแต่มีสรรพคุณดีเท่านั้น
แต่ยังอร่อยมากจนเป็นที่พูดถึงไปทั่วหมู่บ้าน ตอนนี้
แทบทุกครอบครัวจึงมีชาของจาเรตต์ติดบ้าน

“ซาจ๊ะ เอพริล ลองดื่มดูสิ”

เอพริลยกถ้วยขึ้นมาด้วยความตื่นเต้น แต่เมื่อ
สูดไอน้ำที่ลอยกรุ่นขึ้นมา เธอก็ทำหน้าแปลกๆ เพราะ
กลิ่นของมันไม่ชวนให้อยากดื่มสัก ถึงอย่างนั้น
เอพริลผู้แสนใจดีก็ไม่พูดอะไรแล้วลองจิบชาอีกหนึ่ง
แต่รสชาติกลับแปลกยิ่งกว่ากลิ่น

“เป็นยังไงบ้าง เอพริล พอจะรู้สึกถึงสรรพคุณ

“ฉันแค่อยากทำอาชีพพิเศษที่ตีพิมพ์แล้วรู้สึกเหมือน
ต้องมนตร์สะกดของโทแพชนะ”

จาเรตต์บอก แต่เอพริลก็เอียงคอกอย่างสงสัย

“แล้วการต้องมนตร์สะกดมันเป็นยังไงกันแน่นะ
ฉันไม่ค่อยเข้าใจเลย ฉันไม่เคยเจอโทแพชสักครั้ง”

